

PUHEENJOHTAJALTA

Käsittämätöntä ja kauheaa

Edellisessä kirjoituksessani puheenjohtajan palstalla varoittelin mahdollisesta ison komeetan tulevasta osumasta maahan (1). Tällainen törmäys meidän elinaikanamme ei ole todennäköinen, mutta ajatus on järkeenkäypä, eikä siten kuulosta mahdollisuudelta.

Venäjän julma hyökkäys Ukrainaan ei ole järkeenkäypä. Siksi se kuulosti vielä muutama viikko sitten mahdottomalta ajatukselta. Venäjän ylin johto on kuitenkin osoittanut yhä päteväksi sen totuuden, jonka valtakunnankansleri Axel Oxenstierna puki sanoiksi 1600-luvulla: maailmaa hallitaan vähällä järjellä (2).

Hallitsijan kunnianhimo, katkeruuden tunne ja suuruudenhulluus yhdistettynä väkivaltakoneiston voimaan sysäävät syrjään järjen äänen, kammottavin seurauksin. Inhimillisyydestä ei ole tietoaakaan.

Puheenjohtajan palstalla kuuluisi varmaankin pohdiskella yhdistystoiminnan tarkoitusta ja kehittämistä, visioida tulevia koulutustapahtumia ja alamme kehitystä ja kantaa huolta yhdistyksen taloudesta sekä kollegakunnan entisaikoja vähäisemmästä (?) innokkuudesta tutkia, kirjoittaa ja luennoida. Nämä aiheet ovat kuitenkin merkitykseltään mitättömiä ukrainalaisten hädän edessä.

Venäjä toteuttaa oman tarinansa mukaan ”sotilaallista erikoisoperaatiota” Donbasin venäläisväestön suojelemiseksi ja kertoo iskevänsä vain sotilaskohteisiin. Sellaisellekaan ei olisi hyväksyttäviä perusteita, mutta lisäksi silmiemme eteen vyöryy jatkuvana virtana uutiskuvia iskuista siviilikohteisiin eri puolilla Ukrainaa, palavista koulurakennuksista, tuusan nuuskaksi pommiteuista asuintaloista ja tuhotusta synnytyks- ja lastensairaalaista. Siviiliuhreja lasketaan joukkohau-

toihin. Tätä kirjoittaessani Venäjän hyökkäyksen alusta on kulunut hieman yli kaksi viikkoa, ja 79:n lapsen on jo raportoitu kuolleen sodassa.

Painettu lehti ei ole järin nopea tiedonvälityskanava. Tämän tekstin saapuessa Finnanesttin mukana sen kirjoittamisesta on kulunut 1,5 kuukautta. Mitä kaikkea käsittämätöntä ja kauheaa ehtii tapahtua tuossa ajassa? Nyt näyttää ilmeiseltä, että entisestään raaistuva sota tuottaa kiihtyvällä vauhdilla tuhoa ja kuolemaa. Putinia ei taida pysäyttää muu kuin hänen syrjäyttämisenä Venäjän johdosta. Sopii toivoa, että tämän toteuttava palatsivallankumous tulisi mahdollisimman pian.

Ukrainan anestesiologiyhdistyksen puheenjohtaja, professori Sergii Dubrov, on kirjoittanut ESAICille kirjeen, joka on välitetty muun muassa Euroopan kansallisten anestesiologiyhdistysten puheenjohtajille. Kirje kuvaa Ukrainan hätää ja pyytää muulta Euroopalta apua: Venäjään kohdistuvaa painostusta sodan lopettamiseksi, sotilaallista ja humanitaarista apua.

Ukrainaa kuuluu auttaa. Olo on kuitenkin melko lailla kädetön. Mitä voimme tehdä? Voimme lahjoittaa rahaa hädänalaisia ukrainalaisia auttaville avustusjärjestöille, ja on oikein tehdä niin. Edessä voi myös olla tilanne, jossa voimme auttaa siinä, minkä parhaiten taidamme: vaikeasti sairaiden tai vammatautuneiden hoidossa. EU:n tasolla selvitetään jo, voisivatko jäsenmaat tarjota Ukrainalle lääkinnällistä apua ottamalla potilaita hoidettavaksi sairaaloihinsa. Toivon sydämestäni, että Suomen vastaus tähän on ”kyllä, ehdottomasti!” - eikä toteamus, että me emme nyt valitettavasti voi auttaa, kun terveydenhuollossamme on käynnissä palkkaedunvalvonnallinen työtaistelu. ■

**Maailmaa
hallitaan vähällä
järjellä.**

Viitteet:

1. Reinikainen M. Look up! Finnanest 2022; 55(1): 7.
2. Kaiku. Muistelmia ja mietelmiä IV. Nro 115, 10.10.1891. Kansalliskirjaston digitaaliset aineistot. <https://digi.kansalliskirjasto.fi/sanomalehti/binding/525534/articles/117228>